

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Nomini Iesu nullum habent honorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

tempore fiebat, Tertulliano auctore, sequentes doctrinam D. Augustini, consentaneam veteri Traditioni Ecclesie, nihil recte fieri secundum ceremonias Religionis, nisi signum Crucis applicetur, siue fronti fidelium, siue aqua qua regenerantur, siue Chismati, quo vnguntur & confirmantur, siue sacrificio quo nutriuntur. Et in confessionibus suis edocum se affirmat à matre sua, Crucis signo sese munire. Audire orationem Iuliani aduersus Christianos, & per ipsius os vos loqui intelligetis. Vos, inquit, *ancylia illa à lone cœlis ad Numam missa adorare recusatis; interim vero Crucem ligneam adoratis, eamque in frontibus vestris & adibus passim depingitis.* Appellamur à vobis, Domini Reformatores, idololatræ Crucis; eodem modo ethnici nos appellabant cultores Crucis. Vos frangitis Cruces; idem & illi fecerunt. Et Iudæis pariter nihil magis in votis fuit quam vt omnem Crucis memoriam abolerent. Eamque ob causam iure appellasse eos videretur Salvator progeniem viperarum. Nam inter omnes serpentes sola Vipera figuram crucis sub maxilla gerit tanquam occultatura eam, quum reliqui serpentes, vt ipse observavi, superiori maxillæ impressam habeant. Ob quam rationem dixi: mea sententia (nemo enim alius id vnquam scripsit) *inimicos Crucis appellari à Christo progeniem viperarum, vt qui conentur salutare signum Crucis occultare.* Cur appellatis eam flagellum muscarium? propterea quod prisci Patres eam appellabant diaboli flagellum. Equidem non potuistis occultare duorum iuuenum, Geneua Lausannam vnâ tendentium historiam, proditam ab idoneis auctoribus. *Illis iter faciensibus, oritur tonitru, & crebris micat ignibus ather. Ibi vnus eorum precibus ad Deum confugiens, signum Crucis fronti imprimit. Cui alter, Cur quæso inquit, musca à naso abigu? Vix eloquutus erat verbum, quum subito istius fulmine ambustusque in terram prostermitur, altero manente incolumi, qui postea eam rem alijs exposuit.* Possem addere similes alias aliquot historias, si propositi mei ratio pateretur.

II. Cur in horreis vestris Ministerialibus nulla habetis altaria? propterea quod is est nostrarum Ecclesiarum ornatus, & vt D. Augustinus & Opratus loquuntur sedes Corporis & sanguinis Jesu Christi. Altare ædificavit Noachus, quum ex Arca egredereetur; Altaria hinc inde in Terra Sancta Abrahamus statuit: quos imitati sunt Patriarchæ, Moses, & postea Apostoli, At vos ea destrui-

tis: quod idem Donatistæ fecerunt, quibus Opratus exprobrat, quod destruxerint Altaria, in quibus S. Cyprianus, S. Lucianus, & alij Martyres Deo sacrificarint & ubi plures (nota, Calvinista Epitheta Sacramenti Altaris) stipendium æternæ salutis, Fidei protectionem, & æternæ Resurrectionis spem acceperint. Audi D. Jo. nnem Chrysostomum: Altare, inquit, si substantiam spectes, saxum est, sed sanctificatur per hoc, quod sustinet Corpus JESU CHRISTI.

III. Quare nomen Jesu non veneramini, idque auditis sine ulla honoris significatione? Idololatricum id esse, cum Ochino vestro, & Magicū quiddam sapere, cum Calvino affirmatis. Propterea quod Catholici, Pauli doctrinam sequentes, sanctum hoc nomen venerantur, ad quod inclinatur Cœlum, assurgit Terra, & infernus contremiscit, ad cuius pronuntiationem omne genua flectitur, tum terrestrium, tum infernalium. *Scilicet (obicit aliquando mihi Minister quidam) etiam sunt genua spiritibus.* Cui ego respondens, *Stulte igitur, inquam, loquitur Scriptura. Saltem vobis sunt, & anima olim sua recipient.* Hoc est illud sanctissimum nomen, quod honorant Angeli, adorant homines, & Diaboli verentur. Hoc Ecclesie Romanæ victricibus signis, hoc muris hoc ædibus, denique hoc montibus nostris insculpitur, vt perpetuo oculis nostris obversetur: Profsus contraria ratione, quam vos facitis, qui ubique illud expungitis atque aboletis. Nemo Calvinianæ sectæ annulum auderet gestare, cui insculptum esset nomen Jesu. Et si quis id limini ædium suarum inscriberet, illico ululatum exaudires clamantium, *Apage ad Papistas.* In Concionibus suis quando audiunt pronunciarum nomen Jesu, non magis moventur ad honorem exhibendum, quam si Cainum nomines, aut Judam. Et errat tamen, Domini Calvinistæ, hæc sancta & laudabilis priscorum Christianorum consuetudo, vt per hoc discernentur à Iudæis in conventibus, quod illi ad nomen Jesu capita nudarent & genua flecterent, hi vero contra, vt auctor est Hieronymus, starent immoti perinde vt & vos facitis, qui tamen isto scrupulo non tangimini, nec tam delicatam conscientiam habetis, quum Principem vestrum terrenum nominari auditis. A Lutheranis non est abrogatus religiosus iste mos. Certe Apostolus illorum Lutherus, libro de Concilijs, eum approbat. Et Schlüsselburgius Lutheranus, tanquam insignem impietatem perstringit consuetudinem Calvinistarum qui nullam reverentiam

homini huic deferunt. Idem narrat, Adamum Neuserum, qui ex Ministro Galviniano factus est Mahometanus, nunquam in concionibus suis nominasse nomen Iesu, ne populus, audiens nomen Receptoris sui, caput (idem est moris in Germania) deregeret. Id quod à Magistro suo Calvinio didicerat, ex Commentario in Epistolam ad Philippenses.

IV. Quare abolevistis dies Festos, tanta cum religione a primis Christianis institutos, qui etiam rerum ad vitam humanam necessariorum comparatione violare ea religioni ducebant? Propterea quod Ecclesia Catholica filijs suis ea commendat, ut perpetuo velut in tabula quadam ante oculos habeant rerum à Christo & Sanctis gestarum memoriam. Quare Ministri vestri Religionis suæ exercitum pallio alicuius opificis aut pragmatici induti peragunt, & pileo aut caputio cooperti: quorum habitu instructos non raro vidi Ministros; Propterea scilicet, quod Catholici gestant Cucullos, Albas, & alios id genus amictus, aliquam reverentiam conciliantes, ut semper in Ecclesia Dei obtinuit. Et si enim verus honos positus est in virtute, qua veluti vestita est anima; nescio tamen quomodo quaedam Majestatem illi addat exterior ille corporis habitus, & in admirationem magnitudinis Dei nos rapiat. In Lege Naturali Noachus sacrificans veste sacerdotali amiciebatur: & in scripta Lege sacrorum amictuum exemplar Mosis Deus exhibuit. Quin & Romani & Græci habuerunt vestes suas Pontificales, Religionis notas & insignia. Et de Aegyptijs scribit Jamblichus, nunquam eos ad cultum divinum accessisse, nisi amiculo linteo indutos: unde Linigeri dicti sunt. Et Poeta Latinus ait: *puraque in veste sacerdos*. Ipse Christus, quum in Cœna sacrificaret, Taleth suum habuit: quod sacræ vestis genus fuit. Apostoli, teste Clemente, in candida veste sacrificabant. Et successores eorum preciosis indumentis dignitatē suam nunquam non insigniverunt. Sæpe Ministri vestri in cathedra conspiciuntur tibialibus cæruleis aut albis induti, & in hyeme nonnunquam cum calopodijs. Et quamvis presbyteros nostros paganos passim ad magnam inopiam redegeritis: nihilominus tamen dum rem divinam faciunt, egestatem illorum vestes sacerdotales tegunt. Neque enim tam indecenti cultu Altari assistunt, ut vos cathedras vestras ascenditis. Quorum tamen laceras vestes, necessitas illa & paupertas, in quam sunt ab harpys vestris conjecti, posset excusare. At

vestræ, quamvis adhuc novæ, quam parum Ecclesiæ vestræ, & divinis mysterijs, honoris deferatis, restantur.

V. Porro explicare mihi, si placet, quænam sit causa, cur in vestro grege gulosum illud & auribus carens monstrum, venter, tot reperiat causæ suæ patronos. Equidem eius rei aliam rationem adferre non potestis præter hanc unam, quia Ecclesia Catholica ieiunium inculcat, præcipiens ut statis temporibus ad preces meditationesque, abstinendo ab illis ciborum generibus, quæ carnem insolentem reddunt, homo præparetur disponaturque. Quæ causa est, cur die Parasceves nihil vobis genio detrahatur? Quæ causa est, cur dum vetus Catholicus nulla re vescitur, quæ mortem passa sit, vos cupidinariorum officinas defatigatis? Illa nimirum, quia illo die Catholicus sese affligit, corpus suum castigat, nihilque præter passionem Domini, & Crucem ante oculos habet: omnia tum feriantur, sola devotione excepta, idque iuxta veterem primitivæ Ecclesiæ morem, ut Epiphanius refert. Vos in ieiunijs vestris carnis etiam permittitis; propterea quod nos piscibus vescimur: quumque in Ecclesia Catholica, ex praxi primitivæ Ecclesiæ, nunquam ieiunetur die Dominica, vos, contraria profusione non raro diem Solis, ieiunio destinatis: & in Scotia Ministri Calviniani semper in hunc diem ferias suas esuriales indicunt. Idem fecisse Arium, & Manichæos, D. Augustinus & Hieronymus affirmant, qui spiritu quodam contradictionis afflati, ut insultarent Catholicis, ieiunia diebus Dominicis servari constituebant, feriis vero sexta & septima genio indulgebant. Quin illa ipsa ieiunia, quæ apud vos vigent, servatu sunt per faciliā. Comeditis enim, quod libet. Et mensura ieiunij, cuiusque stomachus aut appetitus vester est. Satis est vobis habere illum diem nomen ieiunij spiritualis, prout omnia vestra sunt spiritualia. Quæ causa est, cur festo aliquo solenni magis ferveat opus vestrum, quam alijs diebus? Hæc scilicet, quia Ecclesia, postquam mirum in modum multiplicata est, & vivaciores plantas suas Martyrum cruore irrigavit, dies istos constituit, ut essent rerum, quæ in illis contigerunt memoria notabiles. In ditione Beneventensi die Iunij à Ministris constituto nulli licet opus facere, & ne exteris quidem merces suas per agros vehere: debetque omnis populus, qui illic maxima ex parte est

Catho-